

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

24. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

18. ČERVNA 2017

Z obsahu:

**Duch Svatý nám dává
překypovat naději**
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 31. května 2017
- strana 2 -

**Blahoslavený Tomáš
Woodhouse**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Poučení na slavnost
Nejsvětějšího
Srdce Ježíšova**
- strana 6 -

Díry v síti
- strana 7 -

**Proč se exorcisté ptají
démonů na jméno**
- strana 8 -

**Z duchovních deníků
Alice Lenczewské -
Cesta dozrávání**
- strana 10 -

**Lucie vypráví
o Fatimě (7)**
- strana 11 -

**Suma o darech
svatého Josefa (72)**
- strana 13 -

Duch Svatý nám dává překypovat nadějí (Řím 15,13-14)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 31. května 2017,
náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Před nadcházející slavností Letnic nemůžeme nemluvit o vztahu mezi křesťanskou nadějí a Duchem Svatým. Duch je vanutím, které nás pohání vpřed a drží na cestě, dává nám pocítit, že jsme poutníci a cizinci, a nedovoluje nám uvelebit se a stát se „usedlým“ lidem.

List Židům přirovnává naději ke kotvě (srov. 6,18-19), a můžeme k tomu přidat obraz plachty. Kotva dává lodi jistotu a zabezpečení v mořském vlnobití, plachta ji však na vodě umožňuje pohyb a plavbu. Naděje je vskutku jako plachta, která zachycuje vanutí Ducha Svatého a činí z něj hnací sílu, jež podle okolností žene loď na širé moře anebo ke břehu.

Apoštol Pavel uzavírá svůj list Římanům tímto přáním, které si pozorně vy-

slechněte: „Bůh dárce naděje ať vás naplní samou radostí i pokojem ve víře, abyste prospívali v naději s mocnou pomocí Ducha Svatého.“ (Řím 15,13) Zamysleme se nad obsahem těchto krásných slov.

Výraz „Bůh dárce naděje“ neznamená jenom to, že Bůh je předmětem naší naděje, tedy Tím, kterého jednoho dne doufáme dosáhnout v životě věčném. Avšak znamená také, že Bůh je Tím, který nám již nyní umožňuje doufat, ba dokonce se „v naději radovat“ (Řím 12,12). Radovat se nyní z naděje, a nikoli jen mít naději, že se budeme radovat. Znamená to dnes se radovat nad doufáním a nikoli doufat v radost. „Dokud dýchám, doufám“ – říká jedno lidové úsloví. A platí to i naopak: dokud trvá naděje, trvá život. Lidé potřebují naději, aby žili, a potřebují Ducha Svatého, aby měli naději.

Svatý Pavel, jak jsme slyšeli, přisuzuje Duchu Svatému schopnost „překypovat nadějí“. Oplývat nadějí znamená neklesat nikdy na mysli a doufat proti vší naději (srov. Řím 4,18), to znamená doufat, ačkoli k tomu není žádný lidský důvod, jako tomu bylo u Abraháma, když po něm Bůh žádal obět jediného syna Izáka, a jak tomu bylo u Panny Marie pod Ježíšovým křížem.

Duch Svatý umožňuje tuto nepřemožitelnou nadějí a potvrzuje v nás, že jsme Boží děti i dědici (srov. Řím 8,16). Jak by nám Ten, kdo nám dal svého jediného Syna, nedaroval spolu s Ním všechno ostatní (srov. Řím 8,32)! „Naděje neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha Svatého, který nám byl

Pokračování na str. 5

Ježíšovo Srdce je plné lásky. A to takové lásky, která touží po jediném – po spáse každé lidské duše. A proto je tak těžce zraňováno sebemenším odklonem člověka od Boha – každým, i jen lehkým hříchem. To je také jedno z poselství slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, kterou slavíme tento pátek. Panna Maria ve Fatimě vyzývala ke smírným obětem za obrácení hříšníků a podobně žádal Ježíš skrze sv. Marii Markétu Alacoque o přijímání Nejsvětější svátosti jako odprošení a náhradu za nehodné úkony, kterých se jí dostalo v době, kdy byla vystavena na oltářích. (str. 6-7) Můžeme tedy o páteční slavnosti, a nejen v tento den, spojit obě výzvy a znovu si připomenout, že neexistuje hřích, který by nebyl urážkou Trojjediného Boha a který by se nějakým způsobem nedotkl „postižené“ lidské duše.

Víme z Bible, že se Ježíš často potýká se satanem. Satan však svádí boj o každou lidskou duši stále, až do konce světa. Polská mystička Alice Lenczewska pak od Ježíše dostala poučení, že pro-

Editorial

to On touží po lásce, po adoraci, aby mohl její duši ochránit před satanovými pokušeními, neboť v duši plné Boha není pro ně místo. (str. 10) Nemylme se však tím, že to není pro nás nic nového. Je třeba na tuto skutečnost nejen myslet, ale především musíme jednat: naplnění láskou adorovat živého Ježíše. Avšak dávejme pozor, abychom nepřicházeli za Ježíšem s tím, že jsme čisti, že můžeme své srdce očistit sami! Očistit je může jen ten, kdo byl naším hříchem uražen – Ježíš, nebo chceme-li, Trojjediný Bůh.

Satanovi se lze bránit i exorcismem, a to tehdy, je-li nějaký člověk posedlý. Exorcista P. César Truqui k tomu říká, že exorcismus je služba milosrdenství – akt lásky k osobě, která trpí. (str. 8-9) Rozhovor se švýcarským exorcistou nás uvádí poněkud hlouběji do tajemství posedlosti a může být jistou pomůckou, jak se orientovat v této

duchovní záležitosti. Nicméně, je lépe vše ponechat na zkušených kněžích, a neposuzovat sami, o co se v konkrétním případě jedná. A i když se zdá, že se nás toto téma netýká, všichni tvoříme jedno lidské společenství, a proto když nic jiného, aspoň můžeme přinášet oběti za takto postižené lidi.

„Co na tom záleží, zabijí-li nás! Půjdeme do nebe!“ Velmi specifické vyznání víry... A kdo je pronesl? Tři pasáči z Fatimy. (str. 11-12) Avšak dějiny katolické církve přinášejí už od počátku četná svědectví této neochvějné víry. Jedním z nich je i životní svědectví bl. Tomáše Woodhouse. (str. 4-5) Kéž by nás všechna tato svědectví povzbudila ve víře natolik, že se budeme ještě více než dosud snažit neurazit Ježíšovo milující Srdce! A kéž bychom posílení z adorace Nejsvětější svátosti byli takovými svědky Božího království, že lidé v nás uvidí milujícího Ježíše!

Srdce Ježíšovo, za hříšníky obětované! Oroduj za nás!

Daniel Dehner

Nevynechej příležitost vyprávět se za Ježíšem. Komu se dostává té milosti, že může být svědkem jeho působení, neměl by litovat žádné námahy, aby využil této nenahraditelné možnosti. Podívej se na ty nepřehledné zástupy, které za Ježíšem přicházejí z tak daleka. Nebylo jim záležko putovat po neschůdných cestách dlouhé hodiny a přemáhat trpělivě překážky i únavu, jen aby se dostali do Ježíšovy blízkosti. Ježíš vidí nejen to, jak jsou utrmáceni, vysílení, ale vidí i jejich vnitřní opuštěnost, hlad a bezradnost a hledá způsob, jak by jim pomohl.

Ježíšovo srdce je pohledem na ně hluboce dojata. Vidí však za těmito zástupy i ty další nekonečné řady těch, kteří přijdou a budou bloudit jako ovce bez pastýře. Potřebují někoho, kdo by se jich ujal, kdo by cítil soucit s jejich bídou tak jako on, kdo by mohl oslovit a ošetřit jednoho každého z nich. Kolik je tu práce, a kolik jí teprve bude! Těch, kteří jsou ochotni přijmout plně Ježíšovo poslání, je zatím dvanáct, a z toho ještě jeden selže. Co se tu dá dělat?

Pán vidí východisko především v modlitbě. *Proste Pána žně!* Začátek každé pastorační aktivity je v modlitbě. Dříve než řekne svým nejvěrnějším: *Jděte a kažte*, vyzývá je, aby prosili Pána. Modlí se tak i sami za sebe, neboť Hospodář potřebuje dělníky, kteří budou v **jeho** duchu a v **jeho** intencích pracovat na **jeho** žních. Ne pro sebe, ne podle svého, ale pro Pána a v zájmu těch utrmácených, vysílených a skleslých zástupů.

Pros Pána, aby i v tvém srdci probudil něco ze soucitu, který dal tak zřetelně najevo. Připoj se k prosbám o tolik potřebné dělníky. Jestliže to se svým soucitěm a svou prosbou myslíš upřímně, měl bys ujistit Pána, že se nebudeš vyhýbat ani vymlouvat, bude-li zapotřebí nejen tvých modliteb, ale i tvého aktivního přispění. Bude to tehdy opravdové ovoce tvé modlitby, jestliže tě vyburcuje k ochotě obětovat také něco ze svého: něco ze svých představ, plánů, něco ze svého majetku, pohodlí a času. Jestliže ti to připadá těžké, snaž se, aby tvůj pohled na potřeby strádajících zástupů nebyl jen náhodný a ojedinelý. Zvykej si trvale porovnávat svou hmotnou i duchovní situaci se stavem těch, jimž se dostává sotva zlomek

Oprávněná lítost

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Líto je mi zástupů.

toho, co tobě. Snaž se přitom, aby i tvé děti sdílely a prožívaly opravdový soucit s potřebnými na základě tvého příkladu.

Přečti si znovu těch dvanáct jmen. Pán je posílá a oni jdou, protože si ho zamilovali. Nikdo z nich ještě před nedávnem ani zdaleka nepomyslel na to, že by měl být hlasatelem radostné zvěsti. Přišlo to tak nečekaně. Ale oni ten úkol přijali a díky jejich ochotě, obětavosti a věrnosti se nakonec dostala radostná zvěst evangelia až k tobě. Vidíš názorně, že ani sami nejsme schopni docenit význam úkolu, ke kterému nás povolává Bůh. Čím je ve srovnání s tím jakýkoliv okamžitý osobní prospěch, který se tak rád zviditelňuje a prosazuje, třeba na úkor budoucího dalekosáhlého dobra.

Čím těžší ti připadá takové rozhodování, tím naléhavější by měly být tvé modlitby za ty, kterých se to týká. Nedostatek dělníků nezpůsobuje Pán žně, ale ti, kteří nechtějí vidět a slyšet a kteří váhají. Není se ovšem čemu divit. To, co Ježíš žádá a co za to nabízí, je tak diametrálně odlišné od toho, na co jsme zvyklí a s čím přichází tento svět: *Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte!* Takovou změnu smýšlení požaduje ten, který volá dělníky na své pole. Tady se nebude podnikat, zvyšovat zisky ani budovat kariéra a popularita, ale bude třeba nezištně rozdávat z Božích darů, které jim Pán svěruje, aby je nesli *ztraceným ovčím*, vraceli jim zdraví a život a *vysvobožovali je z moci Zlého*. Mají ohlašovat příchod Božího království nejen svým slovem, ale celým způsobem svého života. Nemohou ohlašovat království, které je jim cizí. Jeho hodnoty a jeho zákony musí nejdříve dokonale zavládnout v jejich srdci.

Co se stane, jestliže Pán zavolá jménem i tebe? Chceš předem vyloučit možnost *opustit všechno a jít za ním?*

Co když najednou povolá tvé dítě? Odmítáš, anebo připouštíš, že by jeho jméno mělo být připsáno do seznamu *dělníků či dělnic?* Jsi připraven při takovém rozho-

Liturgická čtení

1. čtení - Ex 19,2-6a

Když přišli synové Izraele na sinajskou poušť, utábořili se na poušti. Izrael se tam utábořil před horou. Mojžíš vystoupil k Bohu a Hospodin na něj zavolal z hory:

„Tak řekneš Jakobovu domu a oznámíš synům Izraele: Sami jste viděli, co jsem udělal Egypťanům, jak jsem vás nesl na orlích křídlech a dovedl vás k sobě. Nuže, budete-li mě skutečně poslouchat a mou smlouvu zachovávat, budete mým vlastnictvím mezi všemi národy, neboť mně patří celá země. Budete mi královstvím kněží a svatým lidem.“

2. čtení - Řím 5,6-11

Bratři! Kristus v ten čas, když jsme ještě byli slabí, zemřel za bezbožníky. Vždyť sotva kdo položí život za spravedlivého - možná za dobrého se ještě někdo umřít odhodlá. Ale Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme byli ještě hříšníci. Tím spíše tedy budeme zachráněni skrze něho od hněvu teď, když jsme ospravedlněni jeho krví. Neboť jestliže jsme byli s Bohem usmířeni smrtí jeho Syna v době, kdy jsme s ním byli ještě znepřáteleni, tím spíše - po usmíření - budeme zachráněni jeho životem. Ba ještě více! Smíme se i chlubit Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, protože skrze něho se nám nyní dostalo usmíření.

Evangelium - Mt 9,36-10,8

Když Ježíš viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře. Tu řekl svým učedníkům: „Žeň je sice hojná, ale dělníků

Dokončení na str. 5

dování nedělat nátlak ani nebýt překážkou a mít na zřeteli nejen sebe a své perspektivy, ale i zoufalou situaci těch, kteří jsou ve stále rostoucím počtu *jako ovce bez pastýře?*

Pane, ty jsi síla všech, kdo v tebe doufají, nepřestávej nám pomáhat svou milostí, abychom plnili tvou vůli.⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ viz vstupní modlitba

Blahoslavený Tomáš Woodhouse

Být v 2. polovině 16. století v Anglii katolíkem znamenalo zahrávat si se životem. Být katolickým knězem a přestupovat státní zákazy sloužení mši znamenalo smrt takřka jistou. Navzdory tomu se v této ostrovní zemi našlo mnoho takových, kteří setrvali ve víře otců i za cenu nejvyšší. Ztratili sice život pozemský, ale zajistili si tak život věčný v království Božím. Jedním z takovýchto pevných byl i blahoslavený Tomáš Woodhouse.

Zjeho mládí víme jen to, že se narodil roku 1535 v hrabství Lincoln a že byl roku 1558 vysvěcen na kněze. V témže roce umřela královna Marie Tudorovna a s ní skončilo krátké období katolické renesance v této ostrovní zemi. Na trůn usedla její nevlastní sestra Alžběta I., která začala prakticky okamžitě napodobovat politiku svého otce Jindřicha VIII. Ten se, jak známo, prohlásil za hlavu anglické církve, de facto i de iure ji odstěpil od Říma a ty, kdo odmítli uznat tuto jeho uzurpaci moci, nechal popravit (nejznámějším případem je sv. Tomáš More). Alžběta pronásledovala katolíky, přičemž za projev nepřátelství vůči monarchii bylo považováno i sloužení mše svaté, jejíž celebrace byla úředně zakázána. Že byla zakázána taktéž jakákoli pastorační činnost, není třeba snad ani dodávat.

P. Tomáš Woodhouse byl nucen přesídlit do Walesu, kde působil jako vychovatel a učitel v rodině jednoho šlechtice. Vzдор zákazu sloužil denně mši svatou

– samozřejmě tajně. Při jedné takové bohoslužbě jej 14. července 1561 vyslídili královští agenti a zatkli. Byl obviněn ze snahy svrhnout silou z trůnu královnu Alžbětu... Další 12 let strávil za mřížemi, naprostou většinu v londýnském žaláři Fleet. Lépe řečeno – zbylých 12 let, vězení opustil až při cestě na popraviště.

V kasematech Fleetu započal velkorysou pastýřskou činnost. Odmítl vzdát se katolické víry, naopak neochvějně předsvědčoval spoluvězně o její pravosti. Celou řádku z nich se mu podařilo z anglikánství obrátit, kupříkladu šlechtice Tomáše Gascoigneho, jenž byl vězněn kvůli nesplaceným dluhům. Tajně také sloužil mše svaté a modlil se. Nejpozději někdy v průběhu svého žalářování se dozvěděl o bohublém působení jezuitů. Zprávy ho tak uchvátily, že zatoužil po vstupu do tohoto mladého řádu. Spojil se proto potají s provinciálem jezuitů v Paříži (v Anglii od roku 1559 nesměli jezuité veřejně působit, a neměli zde tudíž oficiální zastoupení, dokonce i koleje pro anglic-

ké studenty měli ve francouzském Douai a v Římě) a požádal ho o přijetí do řádu. Když pak byl v květnu roku 1571 odsouzen kvůli své katolické víře ke ztrátě hrdla poslanec anglického parlamentu Jan Storey, nabídl P. Tomáš svůj život za jeho. Soud jej odmítl. Za dva roky už půjde v Janových šlépějích sám za sebe...

V listopadu roku 1572 napsal P. Tomáš správci královské pokladny a premiérovi Williamu Cecilu lordu Burghleyovi dopis, v němž jej prosil, aby „přesvědčil paní Alžbětu, která díky neposlušnosti ztratila právo na trůn, aby se podřídila svému duchovnímu knížeti a otci papeži Piu V.“. To nemohl tento vysoce postavený úředník nechat bez povšimnutí. Nevyslyšel ovšem Tomášovo přání, ale naopak jej povolal ke slyšení, ač celou záležitost považoval zprvu za veskrze úsměvnou. Úsměv na rtech mu však ztuhl v okamžiku, kdy si uvědomil, že ho vězeň netituluje „Mylorde“ jako všichni ostatní v zemi, nýbrž „Cecile“ s naprosto odzbrojujícím vysvětlením – titul obdržel z rukou ženy, která svým odpadem od Říma ztratila právo na trůn, tudíž i na udělování titulů. Ten jeho je tedy též neplatný. Ještě ostřeji to P. Woodhouse zopakoval při výslechu před tajnou radou.

Byl poslán nazpět do cely s tím, že se o jeho osudu rozhodne později. Ještě více než dříve rozesílal dopisy známým, v nichž je vyzýval k „obrácení na pravou víru a k poslušnosti“. Tato psaní přivazoval ke kamenům, které pak házel skrze mříž na ulici. Podstoupil ještě pár výslechů, při nichž se ho soudci snažili přesvědčit o jeho chybném postoji. „Kdybys uviděl Ježí Výsost, nemluvil bys tak, neboť Ježí Majestát je obrovský!“ – „Boží Majestát je mnohem větší,“ opáčil. – „Papež nemá v našem království žádnou pravomoc!“ On však bryskně zareagoval: „Ježíš řekl Petrovi: »Pas ovce mé, pas mé beránky.« Jsou-li tedy v Anglii ovce a beránky, má papež jakožto nástupce svatého Petra pravomoc i v této zemi.“ Když pak během soudního proce-

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST TÁBOR-KLOKOTY A OBLÁTI PANNY MARIE NEPOSKVRNĚNÉ ZVOU:

24. června 2017 – Malá pouť k Velkému Srdci Panny Marie na Klokotech s P. Janem Böhmem, vojenským kaplanem 15. ženijního pluku v Bechyni. Program: 16.00 hod. modlitba Klokotských zpívaných hodinek, svátost smíření v kostele • 16.30 hod. růženec • 17.00 hod. mše svatá • 18.00 hod. táborák na farní zahradě.

1. července 2017 – první sobota na Klokotech s P. Martinem Betuňákem, farářem v Třeboni.

Program: 16.00 hod. modlitba Klokotských zpívaných hodinek • 16.30 hod. růženec a svátost smíření v kostele • 17.00 hod. mše svatá se svátostným požehnáním • po mši svaté posezení v Emauzích.

Římskokatolická farnost Sázava vás zve na **SVATOPROKOPSKOU POUŤ NA SÁZAVĚ:**

SLAVNOST SV. PROKOPA

Vigilie – pondělí 3. července 2017: 18.00 hod. mše svatá, celebruje P. Radim Cigánek

• 19.00 hod. pobožnost ke sv. Prokopovi • 19.30–21.00 hod. adorace.

Den slavnosti – úterý 4. července 2017: 8.30 hod. poutní mše svatá farnosti Kolín • 10.30 hod. poutní mše svatá, celebruje Mons. ThLic. Ing. Zdenek Wasserbauer, Th.D., generální vikář pražské arcidiecéze.

VELKÁ SVATOPROKOPSKÁ POUŤ

Vigilie – sobota 8. července 2017: 20.00–22.00 hod. adorace.

Velká svatoprokopská pouť – neděle 9. července 2017: 10.30 hod. slavnostní mše svatá ve staroslověňštině, celebruje Mons. František Radkovský, emeritní biskup plzeňský.

Kontakt: www.svprokop-sazava.cz • e-mail: farnost@svprokop-sazava.cz • P. Radim Cigánek, tel. 776 229 671, radim.ciganek@centrum.cz.

su v Guildhallu na jaře roku 1573 odmítl uznat autoritu soudců jmenovaných odpanou panovníci, potažmo jejich pravomoc soudit katolického kněze, podepsal si vlastní rozsudek smrti. Podle soudců se provinil vlastizradou. Do vězení Fleet se už nevrátil, jeho posledním příbytkem se stalo vězení Newgate. Patrně tam se dozvěděl o svém přijetí do rodiny sv. Ignáce z Loyoly. Odtud pak vedla krátce nato jeho poslední cesta – na popraviště.

Za úsvitu 19. června 1573 byl vezen otevřeným vozem skrz špalíry zvědavců na londýnské popraviště v Tyburnu (dnes jedna z londýnských čtvrtí). Ani v posledních chvílích svého života nepřestal tento novopečený jezuita vyzývat Boha a přede všemi se modlil. Latinsky. To rozzuřilo dav, jenž ke katolictví živil nenávisť, takže se strážcům jen s vypětím všech sil podařilo odsouzence uchránit před lynčování. Rozvášněný krvelačný dav si ale přece jenom přišel na své.

Na popravišti byl P. Tomáš nejprve pověšen, resp. přidružen, pak mu byly ještě zaživa vyrvány z těla vnitřnosti a následně byl rozčtvrcen, což byl v tehdejší Anglii oblíbený způsob popravování odsouzených za vlastizradu (slavné „hanged, drawn and quartered“). Zkušenosti katolíků často z milosrdných pohnutek prodlužovali odsouzeným vězení, aby dotyčný nebožák ztratil vědomí a dále už nic necítil. V Tomášově případě však dělali vše pro to, aby jej při vědomí naopak udrželi a aby pokud možno co nejdéle cítil co možná největší bolest. Jeho údy a hlava byly následně nabodnuty na kůlech a rozemístěny u příjezdových cest do Londýna jako varovné memento pro další případné vlastizradce.

Dne 29. prosince 1886 papež Lev XIII. zapsal P. Tomáše Woodhouse spolu s dalšími 53 anglickými mučedníky pro víru (např. s výše jmenovaným bl. Janem Storeyem, bl. Lukášem Kirbym, bl. Vilémem Greenwoodem, bl. Vavřincem Richardsonem, bl. Germanem Gardinerem či později kanonizovanými sv. Janem Fisherem a sv. Tomášem Morem) do seznamu blahoslavených. Liturgická památka tohoto kněze-mučedníka připadá na den jeho smrti, tj. 19. června. Je považován za prvního jezuitu, který ztratil svůj život pro Krista během pronásledování katolíků v anglikánské Anglii 16. století.

Duch Svatý nám dává překypovat nadějí

– dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

dán.“ (Řím 5,5) Duch Svatý nás totiž pohání, abychom se ubírali stále vpřed, a nikdy neklame.

Duch Svatý nás uschopňuje, abychom nejen měli nadějí, nýbrž abychom byli také rozséváči naděje a byli – jako On a díky Němu – „přímluvci“, „utěšitelé“ a „obhájci“ bratří; rozséváči naděje. Křesťan může rozsévat trpkost a bezradnost, ale není to křesťanské. A jestli si tak počínáš, nejsi dobrý křesťan, raději rozsévej nadějí, olej naděje a vůni naděje, nikoli ocet hořkosti a „bezraděje“. Blahoslavený kardinál Newman v jednom svém kázání řekl: „Poučení svým utrpením, svojí bolestí, ba i svými hříchy budou naše mysl a srdce vycvičeny k prokazování veškeré lásky vůči těm, kdo ji potřebují. V míře svých schopností budeme utěšitelé podle obrazu Přímluvce (tedy Ducha Svatého), a to ve všech významech toho slova, tedy utěšitelé, pomocníci a nositelé opory. Naše slova a naše rady, náš způsob jednání, náš hlas a naše pohledy budou laskavé a uklidňující.“ (*Parochial and plain Sermons*, vol. V, London 1870, str. 300) Především chudí, vyloučení a ti, které nemá nikdo rád, potřebují někoho, kdo se stane jejich „přímluvcem“, tedy utěšitelem a obhájcem. Tak to dělá Duch Svatý s každým z nás, kteří jsme na tomto náměstí, a my máme stejně jednat s těmi, kdo jsou nejvíce odepisováni, mají největší nouzi a nejvíce trápení. Být obhájci a utěšiteli.

Duch Svatý živí nadějí nejenom v srdcích lidí, ale také v celém tvorstvu. Apoštol Pavel, byť to může znít trochu podivně, říká, že rovněž „tvorstvu zůstala naděje“ na dosažení svobody a „zároveň sténá a spolu trpí“ jakoby v porodních bolestech (srov. Řím 8,20–22). „Energie

schopná pohnout světem není anonymní a slepou silou, ale je činem Božího ducha, který se »vznášel nad vodami« (Gn 1,2) na počátku stvoření.“ (Benedikt XVI., *Homilie* z 31. května 2009) Přivádí nás také k úctě vůči stvoření: není možné pošpinit nějaký obraz a neurazit umělce, který jej stvořil.

Bratři a sestry, nadcházející Letnice, které jsou narozeninami církve, ať nás zastihnou ve svorné modlitbě spolu s Marií, Ježíšovou a naší Matkou. A dar Ducha Svatého ať nám dá překypovat nadějí. Řeknu více: ať nám dá „plýtvat“ nadějí vůči těm nejpotřebnějším, chudým a těm, kteří jsou v nouzi.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň!“ Potom si zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu. Jména těch dvanácti apoštolů jsou tato: první Šimon, zvaný Petr, a jeho bratr Ondřej, Jakub, syn Zebedeův, a jeho bratr Jan, Filip a Bartoloměj, Tomáš a celník Matouš, Jakub, syn Alfeův, a Tadeáš, Šimon Kananejský

a Jidáš Iškariotský, který ho pak zradil. Těchto dvanáct Ježíš poslal a přikázal jim: „Mezi pohany nechodte a do žádného samarského města nevcházejte. Raději jděte ke ztraceným ovcím z domu izraelského. Jděte a hlásejte: ‚Přiblížilo se nebeské království.‘ Uzdravujte nemocné, probouzejte k životu mrtvé, očisťujte malomocné, vyhánějte zlé duchy. Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte.“

Poučení na slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Kdy a jak vznikl tento svátek?

Když již mnoho duší milujících Boha uctívalo Nejsvětější Srdce Ježíšovo v tichosti svého skrytého života vroucí pobožností, chtěl Božský Spasitel, aby byla poznána všemi lidmi nesmírná láska jeho Srdce, a tak byl roznicen nový oheň lásky ve vychladlých srdcích. K tomu použil klášterní panny, v očích světa neceněné, před Bohem však zářící jasně nejvzácnějších ctností, ctihodné Markéty Marie Alacoque z řádu Navštívení Panny Marie v Paray-le-Monial v Burgundsku. Když se modlila tato čistá nevěsta Páně dle svého zvyku v oktávu svátku Božího Těla před Nejsvětější svátostí oltářní, pohroužena v rozjímání, zjevil se jí Božský Spasitel, jak se stalo častěji již dříve, ukázal jí své Srdce planoucí láskou a pravil: „Viz toto Srdce, které lidi tak velice milovalo, že ničeho nešetřilo, ba že se i vyčerpalo a strávilo, aby jim dokázalo svou lásku. Místo vděčnosti dostává se Mi od lidí jen jejich nevděku, zhrzení, neuctivosti, svatokrádeží a vlažnosti ke Mně v této Svátosti lásky. Nejvíce Mne však bolí, že právě ona srdce, která se Mi zasvětila, tak se Mnou jednají. Proto žádám od tebe, aby v první svátek po oktávu svátku mého Těla byl ustanoven zvláštní svátek k uctění mého Srdce slavným odprošením a aby se přijímala toho dne Nejsvětější svátost s úmyslem nahradit nehodné úkony, kterých se jí dostalo v té době, kdy byla vystavena na oltářích. Slibuji ti, že mé Srdce se rozšíří, aby vylilo proud své Božské lásky v hojnější míře na ty, kteří Mu prokazují tuto úctu a působí k tomu, aby Mu byla prokazována od jiných.“

Markéta poslechla, ale všude zakusila největší odpor, ba potupu a pronásledování i od svých spolusester. Tu zakročil konečně Ježíš sám, změnil tvrdá srdce klášterních panen a roznil všechna ke stejnému milování svého Nejsvětějšího Srdce. Brzy se rozšířila tato milostiplná pobožnost i mimo tiché zdi kláštera, kde Markéta žila, po francouzských městech a vesnicích brzy vznikla bratrstva k uctění Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, a když papež Klement XIII.

důkladně celou záležitost prozkoumal, nařídil, aby se v celé katolické církvi slavně slavil svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova každoročně v pátek po oktávu Božího Těla.

Je tedy pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Páně nová?

Co se týče vzácnějšího předmětu, totiž uctívání lásky a vnitřního života Kristova, je tak stará jako křesťanství a byla konána všemi pravými křesťany a svatými všech časů, avšak obrazu tělesného srdce se užívalo v dřívějších dobách řídkěji. Jeho užívání se stalo obecným teprve v novější době.

Co uctíváme při pobožnosti k Nejsvětějšímu Srdci?

Při pobožnosti k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu uctíváme Srdce svého Spasitele, Bohočlověka Ježíše Krista, jenž sedí po pravici nebeského Otce a je přítomen v Nejsvětější svátosti oltářní.

Jak se toto Srdce představuje?

Nepředstavuje se nikterak jako Srdce odloučené od svatého člověčenství Kristova, ani jako mrtvé Srdce, nýbrž jak je skutečně stvořeno, jako živé Srdce osla-

veného Spasitele, které, samo jsouc viditelné, představuje či znázorňuje neviditelný život Lásky Kristovy.

Co obsahuje úcta k tomuto Srdci?

Obsahuje 1. uctívání tělesného Srdce Kristova; 2. uctívání všeho toho, čeho je obrazem tělesné Srdce a 3. uctívání osoby Kristovy, jíž Srdce náleží.

Proč uctíváme tělesné Srdce Kristovo samo o sobě?

Jelikož je částí Kristovy lidské přirozenosti, a proto úctyhodné jako sama přirozenost, pro spojení s Božskou přirozeností v jedné osobě.

Proč ustanovil Ježíš Kristus pobožnost ke svému Nejsvětějšímu Srdci?

Kristus chtěl rozehřát věřící v nynějších dobách chladu a nevěry zvláštním rozjímáním jeho nekonečné lásky a tak je chránit před šířící se nevěrou. Poněvadž však jsme lidmi smyslovými, můžeme mnohem snáze 1. rozjímat a uctívat neviditelnou lásku, použijeme-li vyobrazení v Ježíšově lidství; 2. proto je také snazší představit velikou lásku Kristovu jiným obrazně, a tak tuto pobožnost všude rozšířit; 3. budeme též snáze povzbuzeni viditelným Srdcem k odprošení Božského Spasitele a k náhradě, jak si žádá, za nesčetné urážky, jež zakouší hlavně v Nejsvětější svátosti oltářní.

Jaké milosti jsou slíbeny za pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu?

Dle spisů svaté Markéty Alacoque církvi prozkoumaných a schválených jsou to hlavně tyto: 1. Božský Spasitel řekl světicím: „Rozhlas a dej hlásat po celém světě: Nebudu mít žádné míry a žádných mezí v udělování svých milostí pro všechny, kteří je hledají v mém Srdci.“ 2. „Spasitel můj,“ píše, „mne ujistil, že pocituje zvláštní zálibu, když vidí uctívání svého Srdce a své lásky vnitřními cítěním zobrazením tělesného Srdce, a kde je ustavičně vystaven takový obraz k uctívání, tam svede všecko požehnání Boží.“ 3. „Božský Spasitel mi oznámil, že ti, kteří se věnují spáse duší, dostanou

dar, že obměkčí i nejtvrďší srdce a budou pracovat s úžasným výsledkem, planou-li něžnou zbožností k Božskému Srdci.“ 4. „Ti, kteří žijí ve světě, obdrží touto pobožností všechny milosti, jež potřebují ve svém stavu, totiž mír v rodinách, úlevy ve svých pracích a obtížích, Boží požehnání ve všech záležitostech, útěchu v bídě. V tomto úctyhodném Srdci naleznou útočiště v životě a ještě víc v hodině smrti. Jak sladko se umírá tomu, kdo stále uctíval Nejsvětější Srdce Toho, jenž bude našim Soudcem.“

Můžeme a máme těm příslibům věřit?

Ano, neboť mnozí zakusili pravdu těchto příslibů sami na sobě, a kdo pochybuje o podivuhodné moci této milé pobožnosti, konej ji a přesvědčíš se o tom vlastní zkušeností!

Co se žádá, aby měl člověk účast na těchto příslibech?

Aby konal různé pobožnosti k Nejsvětějšímu Srdci, především, aby se opravdově snažil své srdce přizpůsobit a připodobnit Božskému Srdci Ježíšovu a rozšířil dle svých sil pravou pobožnost k Srdci Ježíšovu.

Co je třeba věřit o pobožnosti k Nejsvětějšímu Srdci podle toho, co bylo řečeno?

1. Že se nezakládá pouze na soukromém zjevení panně, jež byla prohlášena církví za svatou, nýbrž na vážnosti církve svaté samé; a protože úplně souhlasí s katolickým učením víry; 2. že nepodporuje snad nějaké nemístné pocitové pobožnosti, nýbrž že je velmi užitečnou k zdokonalení katolického života a k pokroku ve ctnosti. Ctihodný P. Šimon Gourdan nazývá tuto pobožnost:

1. *nejsvětější pobožností*, neboť jí uctívají lidé v Kristu nejsvětější pohnutky a popudy jeho Srdce, jimiž posvětil církev, oslavil svého nebeského Otce a představil lidem sebe sama jako dokonalý obraz Nejsvětější svátosti;

2. *nejstarší pobožností* církve svaté, již konal velký světec apoštol Pavel a jež byla v každé době požehnána velikým dobrodiním Nejsvětějšího Srdce Ježíšova;

3. *nejosvědčenější pobožností*, neboť Písmo svaté nás na všech místech napomí-

Díry v síti

„Myslel jsem si, že internet zlepšil svět. Zmýlil jsem se,“ prohlásil pětačtyřicetiletý zakladatel sociální sítě Twitter, Evan Williams, citovaný deníkem Svatého stolce (*L'Osservatore Romano*, 26.–27. 5. 2017). V obdobném tónu se nese *J'accuse* (či spíše *mea culpa*) Waltera Isaacsona, generálního ředitele amerického think-tanku *Aspen Institute* a autora životopisu Steva Jobse, zakladatele Applu (česky 2011). „Dnes nikdo s jistotou nemůže říci, zda se za obrazovkou skrývá troll, anebo adolescentní Make-donec,“ řekl Isaacson před několika měsíci v přednášce na půdě Americké akademie věd a umění a dodal: „Je nutné opětovně si přivlastnit síť, která po čtyřiceti letech existence začala požírat sama sebe i nás.“ Americký novinář a spisovatel uznal, že internet je úžasný, či dokonce zázračný vynález. Avšak v jeho základech se uhnízdil hmyz a ve věži nepopýří. Hojně oslavovaná virtuální anonymita, která utlačovaným hlasům umožni-

la svobodné vyjádření, v lidech přizívuje nejnižší pud. „Web už není prostorem, který by umožňoval konfrontaci,“ uzavřel Walter Isaacson.

Internet se svými bezmála čtyřmi miliardami uživatelů se stal armádou trollů a hackerů, crackerů a botů. Výsledkem je, že přestal fungovat, připustil blogger Evan Williams pro deník *New York Times*. Po Facebooku kolují zprávy o vraždách, sebevraždách a rvačkách, Twitter zaplavili provokatéři a pomlouvači. Překotně se po nich šíří dezinformace, motivované ideologicky anebo ziskem, vysvětlil Williams. „Myslel jsem si, že když všem dáme možnost svobodné výměny názorů a informací, svět bude automaticky lepší. Přepočítal jsem se, protože internet nakonec ze všeho nejvíce oceňuje extrém,“ povzdechl si zakladatel sociální sítě Twitter, citovaný vatikánským deníkem.

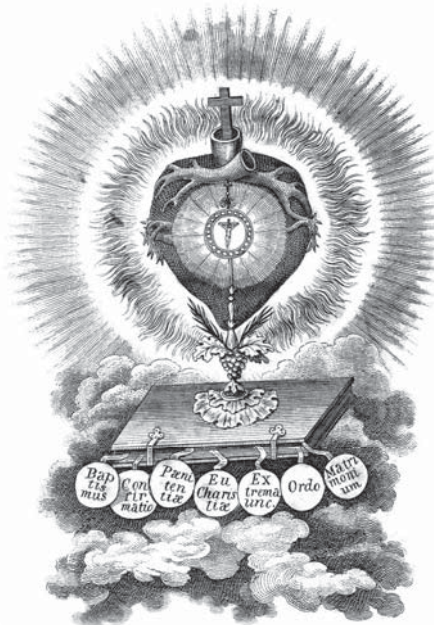
Zdroj: www.radiovaticana.cz,
29. 5. 2017

ná, abychom změnivše svůj život obnovili svá srdce, zkontrolovali pravým pokáním, rozohnili plamenem Božské lásky a ozdobili konáním všech ctností;

4. *nejužitečnější pobožností*; neboť konajíce ji máme stále na očích samý pramen života a milosti a můžeme z něho bezprostředně čerpat, a tak se posilovat ve všech ctnostech, snažíme-li se mít toto Nejsvětější Srdce stále před očima, uctí-

vat Je, uvažovat o jeho svatých citech a Jemu se podobat.

5. *pobožností Kristu nejpříjemnější*; neboť se klaníme tak, jak to Kristus od nás žádá, Otcí v duchu a v pravdě, sloužíc Mu vnitřně a hledíce se zalíbit v srdci Otcí i Jemu. Protože tedy je tato pobožnost tak výborná, nelze k ní dost radit a doporučovat ji všem duším pečujícím o svou spásu. Může sice konat tuto pobožnost a uctívat Srdce Ježíšovo každá osoba soukromě, větší požehnání však plyne, konají-li ji zbožné duše společně sdružené v bratrstvo. Takových bratrstev počítalo se již roku 1726 přes tři sta a nyní jsou rozšířena po všech katolických zemích. Neproděvej tedy, duše křesťanská, konat tuto pobožnost a uctívat spolu s jinými Nejsvětější Srdce Ježíšovo, neboť v tomto přemilostném Srdci nalézají všichni lidé své smíření, zbožní svou bezpečnost, hříšníci svou naději, stísnění svou útěchu, nemocní svou úlevu, zápasící svou sílu, umírající své útočiště a vyvolení svou obzvláštní radost a slast.

Zdroj: *Postilla ctihodného otce Leonarda Goffinea, kněze řádu premonstrátského. Romuald Promberg, Olomouc 1907 (Redakčně upraveno)*

Proč se exorcisté ptají démonů na jméno

V tomto interview portálu „Aleteia“ s exorcistou Churské diecéze ve Švýcarsku Césarem Truquim se dozvíme, že ďábel není všude – ale určitě ho nechodíme ani výslovně hledat ...

Vnaší moderní mentalitě téma exorcismu a posedlosti ďáblem obvykle vyvolá reakci mezi fascinací a projevem otevřené nevíry. Domníváme se, že je to téma pro filmy, ale dává nám to i podnět k zamyšlení.

Pro katolickou církev je však exorcismus něčím, co se řídí knihou obřadů. *De Exorcismus et Supplicationibus Quibusdam* (Obřad exorcismu a modliteb pro zvláštní situace) upravený v roce 1998 nahradil předchozí starší verzi, která se stále může používat. Jsou v něm jisté podmínky a předpisy. Motivace těchto přísných pravidel jsou zakořeněny v Písmu svatém a v teologii. Je to delikátní záležitost, ke které musí kněží přistupovat obezřetně. Jsou to kněží vhodně připravení a velmi rozvážní, zbožní, vzdělání, rozumní, s osobní integritou a mají pověření biskupa.

Portál *Aleteia* hovořil s Césarem Truquim, exorcistou Churské diecéze ve Švýcarsku, který byl mluvčím na 11. kurzu – *Exorcismus a modlitba osvobození* – na Papežské univerzitě Regina Apostolorum v Římě. (Kurz inspiroval film Anthonyho Hopkinse *The Rite* – Obřad.)

Chiara Santomiero: *S jakým druhem zla jsme konfrontováni v exorcismu?*

César Truqui: Zosobnění zla. Pavel VI. hovořil o „satanově dýmu“. Nejednoduše „privatio bonis“, odnětí dobra, jak se popisuje ve filozofii, ale spíše zlo, které je účinné a působí. Hovoříme tu o přítomnosti špatné bytosti. Pouze víra, ne věda, nám může říct, kdo je tato zlá bytost. Křesťanská víra hovoří o existenci duchovních bytostí: ty dobré jsou andělé a ty špatné ďablové.

Chiara Santomiero: *Není trochu těžké přijmout existenci zla jako bytosti, která fyzicky ovládá člověka?*

César Truqui: Ano, to je pravda, protože normálně v každodenním životě nemáme takové zkušenosti. Ale ve službě, kterou konám už tolik let, jsem měl

příležitost setkat se s těmito lidmi a pro mne je snazší věřit, že jisté jevy existují.

Chiara Santomiero: *Jak jste začínal?*

César Truqui: Byla to Boží prozřetelnost. Když jsem byl vysvěcen na kněze před 12 lety, zúčastnil jsem se exorcismu s kněžími P. Bamontem a P. Amorthem.

Byl to případ 40letého Francouze. Byl posedlý satanem a potřeboval exorcistu, ale P. Bamonte nemluvil anglicky ani francouzsky. Tak mě požádali, abych pomohl v předběžném dialogu.

Chiara Santomiero: *Jaký je to pocit, čelit skutečnosti zla?*

César Truqui: Pocity se časem mění. V prvních exorcismech mnou nejvíce pohnulo reálné potvrzení, jak pravdivé bylo, co jsem četl v evangeliu a o čem jsem meditoval. V evangeliu Ježíš bojoval proti ďablům, kteří si dávali různá jména: „Jmenuji se legie“, „Mé jméno je Satan“. Ve Starém zákoně v knize Tobiáš je zloduch Asmodej. Slyšel jsem demony vyslovovat tato jména při různých exorcismech. Na duchovní úrovni to byla velmi bohatá zkušenost, protože mi to umožnilo zakusit na vlastní kůži, svými smysly realitu, o které Ježíš mluvil.

Chiara Santomiero: *Hmatatelně?*

César Truqui: V případě Francouze při prvním exorcismu, kterého jsem se zúčastnil, si vzpomínám, že když se ďábel projevil, měl jsem dojem, že jsem obklopen pýchou, jako by to byl kouř nebo mlha! Je to těžké vysvětlit, ale pýcha se zdála být něčím, čeho se můžete dotknout – naplnila celý pokoj. Exorcista

se ho ptal na jméno a on odpověděl: „Já jsem rex.“ Neexistuje však ďábel jménem rex – král. Exorcista naléhal: „Řekni mi své jméno!“ A nakonec odpověděl: „Já jsem Satan, kníže tohoto světa.“

Chiara Santomiero: *Proč se ptáte ďábla na jméno?*

César Truqui: Obřad to vyžaduje ze specifického důvodu. Pojmenování něčeho nebo znalost jeho jména znamená mít moc nad tou věcí. Bůh dává Adamovi moc pojmenovat věci. V okamžiku, kdy ďábel odhalí jméno, ukazuje, že je oslaben, pokud ho neřekne, je stále silný.

Chiara Santomiero: *Existují typické znaky posedlosti?*

César Truqui: Jsou uvedeny v obřadu. Jsou čtyři: odpor vůči sakrálním předmětům, mluvení neznámou či mrtvou řečí, mimořádná tělesná síla, která přesahuje lidskou sílu, a znalosti o skrytých nebo tajných věcech.

Chiara Santomiero: *Mohou se lidé dostat do nebezpečí?*

César Truqui: Ano. Když se zapojí do něčeho jako magie, okultismus, čarodějnictví či vykládání karet. Tak jak nám pomáhá růst ve svatosti a přivádí nás blíže k Bohu, když chodíme na mši svatou, ke zpovědi, pokud se modlíme, stejně nás černé mše, satanské obřady, filmy a hudba tohoto druhu přivádí blíže k ďáblu. Měl jsem případ ženy, která si začala vykládat tarotové karty, jako mnozí lidé, jen tak pro zábavu. Vykládala lidem minulost a přítomnost a v některých případech i budoucnost. Samozřejmě že měla velký úspěch. V jisté chvíli pochopila, od koho její úspěch přichází, a přestala to dělat, ale už bylo pozdě – byla posedlá.

Chiara Santomiero: *Jak je možné někoho proklít?*

César Truqui: Stejně, jako bych někomu dal úkol někoho zabít, tak bych mohl požádat démona, aby dělal zlo. Ale pamatujte si: Většina obřadů předpokládá čarodějnic nebo čarodějů jsou podvody bez jakéhokoliv účinku.

Chiara Santomiero: Stačí jeden exorcismus na osvobození posedlého?

César Truqui: Je to nesmírně obtížné. Obvykle je potřeba hodně exorcismů.

Chiara Santomiero: Působí to jako terapie?

César Truqui: Ano. Exorcismus je posvátný obřad, ne svátost. Svátost je účinná sama ze sebe. Pokud někomu dám rozhřešení při zpovědi, v té chvíli jsou mu hříchy skutečně odpuštěny. Exorcismus naopak je účinný do míry svatosti kněze, víry posedlé osoby a celé církve.

Chiara Santomiero: Jaký je rozdíl mezi exorcismem a modlitbami osvobození?

César Truqui: Oba obřady mají stejný cíl: Usilují osvobodit osobu z vlivu zla či z posedlosti. Exorcismus je služba v církvi, kterou biskup pověřuje některé kněze. Může ho provádět pouze kněz a jen s povolením biskupa. Modlitbu osvobození může dělat kdokoli – laik či kněz – z moci toho, že je křesťan, protože Kristus řekl: „Každý, kdo věří ve mne, může vyhnout ďábla.“

Exorcismus je také přímý příkaz dávaný ďáblu, zatímco modlitba osvobození je vroucí prosba k Bohu nebo k Panně Marii, aby zasáhli.

Chiara Santomiero: Kolik z lidí, kteří se na vás obrátili, byli opravdu posedlí?

César Truqui: Velmi, velmi málo.

Chiara Santomiero: Tak proč se lidé tak bojí?

César Truqui: Mezi lidmi, kteří ke mně přicházejí, rozlišuji tři případy: opravdu posedlé, neposednuté a problematické případy. První a druhý případ – ty jsou nelehčí: Víte, že je to někdo, kdo je opravdu posedlý, protože vykazuje čtyři znaky, a protože když se modlíte, osoba se dostane do transu a reaguje způsobem, který exorcista identifikuje. To může být i zfalšované – je to velmi obtížné.

V druhém případě se zkušeností kněze a zpovědníka zjistíte, zda jsou tam duševní nebo psychologické problémy a kdy můžete vyloučit vliv ďábla.

Problémem je, pokud najdete někoho skutečně posedlého – pro hluboká traumata doprovázená rizikovým chováním, jako spiritistické seance, či návštěvy tarotové kartárky – ale on není skutečně posedlý.

Potkal jsem mladou ženu, již znásilnil falešný jihoamerický čaroděj, který po ní hodil okem. V jistý den jí podal ká-

vu s drogami a znásilnil ji – byla při sobě, ale nedokázala reagovat. Kvůli tomuto strašlivému traumatu si myslela, že je posedlá ďáblem skrze drogy a utržené násilí. Myslel jsem si, že je opravdu posedlá, ale když jsem se modlil a vložil na ni ruce během exorcismu, nikdy se nedostala do transu a nebyly zde ani jiné znaky. Tak jsem pochopil, že příčina je jiná. Proto se na kurzu pro exorcisty vysvětlují lékařské a psychologické rysy, které by mohly hrát roli v těchto situacích.

Chiara Santomiero: Jak žijí lidé skutečně posedlí?

César Truqui: Ve skutečnosti žijí normálním životem. Ďábel nepůsobí skrze ně po celou dobu. Vysvětlím to paradoxním srovnáním: Pokud si někdo koupí auto, tak je to auto k dispozici, kdykoliv chce. Jede s ním do práce a musí ho zaparkovat. Totéž se děje s posedlou osobou. Jsou chvíle, kdy ďábel působí – sedne do auta a řídí, kam a jak se mu líbí – jindy ne. Auto má vlastníka, ale vlastníka ho vždy nevyužívá.

Chiara Santomiero: Kdy je třeba jít k exorcistovi?

César Truqui: Pokud se stane něco, co není normální. V Římě jsem potkal ženu ateistku – byla pokřtěná katolička, ale nevěřila v nic. Skončila jako posedlá. Začala stále poslouchat hlasy, které ji přesvědčovaly, aby zabila manžela a syna a spáchala sebevraždu. Myslela si, že je psychicky nemocná a šla k psychiatrovi, ale lékař zjistil, že je to velmi inteligentní a logická osoba s jasnými myšlenkami. Psychiatr ji neuměl vyléčit. V jistý den moli sežrali všechny její šaty, aniž se dotkli manželových nebo synových věcí v té-

že skřini. A přitom v domě nebyli žádní moli! Bylo to neuvěřitelné. Přítel jí doporučil jít k otci Amorthovi a ten zjistil, že je posedlá. A přitom nevěřila v anděly, ani v ďábla. Nyní je praktikující křesťankou. Proč Bůh dovoluje takové věci? Pro dobro osoby!

Chiara Santomiero: Zeptal jste se lidí, co cítili během exorcismu?

César Truqui: Zeptal jsem se toho Francouze a on prohlásil, že se cítil, jako by v něm bylo bojiště. Na jedné straně cítil ďábla zoufale pobíhat a povídat si mezi sebou, na druhé straně, když se kněz modlil, cítil, že Boží světlo je vyháňá ven, ale jen aby se zase vrátili.

Chiara Santomiero: Jaký případ na vás udělal největší dojem?

César Truqui: Zkušenost němého ďábla. Ježíš to vzpomíná v evangeliu a říká, že ty je nejtěžší vyhnout a že je lze vyhnout pouze modlitbou a postem. Némý ďábel je velmi vzácný. Za 12 let exorcismu jsem se s ním setkal pouze jednou.

Chiara Santomiero: Máte někdy strach?

César Truqui: Bylo to zpočátku, ale člověk si zvykne na jisté projevy a už vás to nepřekvapí, když slyšíte, jak se mění něčí hlas: žena začne mluvit slabým hlasem, který se najednou změní na hlasitý hrobový hlas. Musíte dávat pozor, aby vás ďábel neposedl. Exorcista ví, že ďábel existuje, ale není všude.

Především jsem však pochopil, že exorcismus je služba milosrdenství – akt lásky k osobě, která trpí. To je všechno.

Zdroj: <http://aleteia.org>, 5. 4. 2017
Z LifeNews Slovakia přeložil -dd-

Z duchovních deníků Alice Lenczewské

Cesta dozrání

Pokračujeme ve zveřejňování výběru z textů polské mystičky obdařené mystickým darem rozmluv s Pánem Ježíšem. Na doporučení arcibiskupa Andrzeje Dzięgy texty prozkoumala teologická komise a uznala, že se shodují s naukou církve. Bůh prostřednictvím A. Lenczewské vybízí každého z nás, aby se s naprostou důvěrou svěřil jeho vedení.

Čím je čistota srdce?

† Čistota srdce nespočívá v tom, že ty do něj nepouštíš žádná znečištění – protože takovou moc nad svým srdcem nemáš. Čistota srdce spočívá v tom, že Mi umožníš, že dovoluješ a neustále prosíš, abych je očišťoval, abych s ním zacházel podle své vůle. Já mám moc očišťovat srdce a jenom Já to mohu učinit, a toužím to dělat. Jak velmi se mýlí ti, kterým připadá, že něco udělají sami a přijdou ke Mně už čistí.

Jaké jsou etapy té výchovy?

† Proces vychovávání k čisté lásce vede od lásky hédonistické, hledající svoje, k lásce Boží, hledající utrpení, aby pomáhala jiným – obohacovat jejich duše a jejich radost ve Mně. Touha trpět pro dobro bratří je vrcholným bodem rozvoje duše. Má Láska nutí ke spěchu a zve k tomu. Duše, která dosahuje takového stavu, je radostná, poněvadž všechno v ní je Boží a sjednocení se Mnou zde na zemi je úplné. Je přeplněna pokojem i radostí, i kdyby třeba kolem ní bylo peklo, protože to, co je vnější, se netýká a nedotýká jejího Božského nitra. K takové čistotě chci dovést mnohé, aby jejich duše svou čistotou posvěcovaly touhy těla. Aby nebylo jiné touhy než touha po Bohu pobývajícím v lidské duši.

Jak dlouho trvá onen proces?

† Vychovávání k čisté lásce, to je proces, který v člověku trvá celý život. Každého člověka beru z tohoto světa tehdy, když dosáhl maxima svých možností v tomto koloběhu. Maximum některých je nulovým bodem lásky, nebo dokonce pod tímto bodem, ale je to jejich výběr plynoucí ze svobodné vůle, z dobrovolné závislosti na satanovi. Kdo se chce ke Mně vrátit, třeba v nejmenším přání a v poslední chvíli života, má vždycky takovou možnost a moji pomoc.

Týká se to každého?

† Každý žije na světě tolik času, kolik je zapotřebí k posvěcení jeho duše. Lidé se nedají srovnávat. Každý má svůj vlastní čas, své vlastní podmínky k posvěcení. Je tedy třeba rozeznávat svou cestu

k Bohu a s důvěrou se odevzdávat do mého vedení. Úkolem každého je podpora bližních na cestě ke spáse: dosvědčovat moje Dobro a Lásku. Nedomnívej se, že je možné získat svatost myšlením na sebe a zabýváním se sebou. Je třeba myslet na Boha a toužit po Něm v pokoře srdce. A pečovat o bližní, aby nezemřeli ve svých hříších.

Jak milovat druhé?

† Milovat lidi, to neznamená prožívat stavy emocionální radosti z toho důvodu, že uspokojili tvoje touhy. Milovat lidi, to znamená prokazovat jim dobro, které je přivádí do nebe nezávisle na pocitech a emocích, jaké se objevují ve tvém srdci. (...) Pokud nemiluješ stejnou láskou ty, kteří tě milují, i ty, kteří tě nenávidí, nemyl se, že miluješ kohokoliv kromě sebe samotné. (...) Milovat, to je obdařovat Bohem, a ne sebou. (...) Odsuzovat a zavrhovat je třeba špatný čin, avšak člověku je zapotřebí projevit lásku a pomoc.

Pomoc a lásku je třeba prokázat ne podle domnělé pozice vlastní převahy, ale z pozice ponížení, pokory, porozumění, a poprosit o odpuštění, pokud ses přičinila jakýmkoliv způsobem o to, že satan vstoupil do jeho srdce.

Jakým způsobem je možné se chránit před satanem?

† Dávej pozor, dítě, aby tě nezaskočila pokušení. Satan svádí boj o každou tvoji myšlenku a každé hnutí srdce. Všechno, co vzbuzuje smutek, žal, antipatie, neklid, pochází od něho. To všechno je útok na tvoji duši, aby byla zničena čistota a svatost, ke kterým tě vedu. Proto toužím po lásce, po adoraci, abych tě ochránil. Pro tebe po tom toužím, protože tehdy jsi v bezpečí. V duši plné Boha není místa pro pokušení, která podsouvá satan.

Jak žít prakticky čistotou srdce?

† Svatost je v každodennosti, ve snášení toho, co je malé a k přehlédnutí. V děkování za to, co je nudné a únavné. Ve snášení lidí: jejich úsilí o ovládnutí, jejich mnohomluvnost, jejich malichernost, jejich nezdrženlivost. Rozvíjej v sobě opačné rysy a moji lásku k nim – trpělivost a soucit. Hleď na všechno z úhlu vidění potřeb pro moje království, a ne pro vlastní zalíbení. Na každou svoji myšlenku, slovo, činnost hleď mýma očima – zda jsou vhodné pro budování mého království v srdcích lidí i ve tvém srdci. Největší obětí je poctivé a správné plnění každodenních povinností, ochota a láska za všech okolností.

Tvoje ústa, tvé smýšlení, tvé srdce musí být plné vděčnosti a velebení. V opačném případě ti satan vnukne pochybnosti, vzpouru a rouhání. Chraň se, volej o pomoc, mobilizuj svoji vůli a touhu. Chci, abys ze sebe vydala všechno, a co je navíc, patří Mně, který jsem a bdím u tebe.

*Z Miłujcie się! 1/2017 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Lucie vypráví o Fatimě (7)

Při příležitosti 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě předkládáme čtenářům Světla vzpomínky jedné z vizionářek, sestry Lucie dos Santos, které vyšly svého času v českém překladu v knize Františka Presse „Děvečky Boží“. Text je redakčně upraven a doplněn kromě původních také o poznámky redakce Světla.

Další oběti

O několik dní později jsme šli s ovce-
mi po jedné cestě a já jsem na zemi na-
lezla kousek provazu, který spadl z něja-
kého povozu. Sebrala jsem ho a bavila se
tím, že jsem ho omotávala kolem paže.
Vzápětí jsem si povšimla, že mi provaz
způsobuje bolest. Řekla jsem tedy svým
příbuzným: „Podívejte, tohle bolí! Mohli
bychom si to omotat kolem pasu a Bohu
to nabídnout jako oběť.“ Ubohé děti mou
myšlenku ihned přijaly a rozhodli jsme se,
že si provaz mezi sebou rozdělíme. Za nůž
nám posloužily dva ostré kameny, jedním
jsme bušili o druhý. Snad to bylo tloušť-
kou a hrubostí provazu, snad to bylo tím,
že jsme ho někdy příliš utáhli, tento ná-
stroj pokání nám způsobil veliké utrpení.
Hyacintě kolikrát vyhrkly slzy z bolesti,
kterou jí přivodil. Někdy jsem jí řekla, aby
dala provaz pryč. Odpovídala však: „Ne!
Chci tu oběť nabídnout našemu Pánu za
nápravu a obrácení hříšníků.“

Jindy jsme se bavili trháním jistých rost-
lin podél zdi, když se stisknou do dlaně,
bouchne to. Jak je Hyacinta trhala, nechť
utrhlá zároveň s nimi i kopřivu a popálila
se. Jak pocítila bolest, o to více stiskla ruce
a řekla nám: „Podívejte se, zase něco, čím
se můžeme umrtvovat!“ Od té doby jsme
si navykli občas se šlehat po nohách kop-
řivami, abychom Bohu nabídli další oběť.

V naší vesnici žila jedna žena, která
nás pokaždé, kdykoliv nás potkala, za-
hrnovala urážkami. Jednoho dne jsme ji
potkali, zrovna jak vycházela z tančírny,
a protože tentokrát se, chudák, už neby-
la schopna ovládnout, nespokojila se pou-
hými urážkami...

Když jednou Hyacinta dokončila svou
práci, řekla mi: „Musíme prosit Naši Paní
a nabídnout jí oběti za obrácení této ženy.
Nadělala tolik hříchů, že jestliže se nevy-
zpovídá, půjde do pekla.“

Za několik dní jsme běželi kolem do-
movních dveří této ženy. Náhle se Hya-
cinta uprostřed běhu zastavila, obrátila
se a řekla: „Počkejte, to máme zítra jít za
Naši Paní?“

„Ano, zítra.“

„Tak to si tedy už nepůjdeme hrát. Bu-
deme činit oběti za obrácení hříšníků.“

A aniž myslela na to, že ji někdo uvi-
dí, pozvedla své ruce a oči k nebi a učini-
la nabídku. Ona dobrá žena nás sledovala
dveřním kukátkem. Mé matce potom řek-
la, že Hyacintino gesto ji tak dojalo, že už
neměla zapotřebí žádných dalších důka-
zů, aby uvěřila ve skutečnost oněch udá-
lostí. Od té chvíle nejenom že nás neurá-
žela, ale bez ustání nás žádala, abychom
za ni prosili Naši Paní a získali pro ni od-
puštění jejich hříchů.

Během tohoto měsíce se moje matka
začala opět poněkud uklidňovat. Často
říkala: „Kdyby zde byla aspoň ještě něja-
ká jiná osoba, která by něco viděla, pak
bych snad uvěřila! Ale mezi tolika lidmi
vidí jen oni!“ Nuže, v tomto posledním
měsíci někteří lidé tvrdili, že spatřili různé
věci: jedni, že spatřili Svatou Pannu; dru-
zí, že viděli znamení na slunci atd., atd.
Teď však matka začala zase říkat: „Co
se mne týče, předtím jsem si myslela, že
kdyby něco viděla aspoň jedna jiná oso-
ba, uvěřila bych. Ale teď říká tolik lidí, že
něco vidí, že tomu zase nemohu uvěřit.“

Zato můj otec se mě začal zastávat
a jakmile mě začali hubovat, nařizoval,
aby bylo ticho. Říkal: „Nevíme, je-li to
pravda, ale ani nevíme, je-li to lež.“ V té
době strýc s tetou, unavení dotěrností
lidí, kteří bez ustání přicházeli a chtěli
nás vidět a mluvit s námi, začali posí-
lat se stádem na pastvu svého syna Jana
a Hyacintu s Františkem nechávali do-
ma. Brzo nato stádo prodali. A já, proto-
že jsem s jinými chodila nerada, pásáva-
la jsem zatím stádo docela sama; nešla-li
jsem příliš daleko, Hyacinta s Františ-
kem mě doprovázeli. A bylo-li místo pas-
tvy vzdáleno, chodili mi naproti. Mohu
říci, že to byly pro mne opravdu šťastné
dny. Sama se svými ovce, na vrcholku
hory nebo dole v údolí, jsem hleděla na
krásy nebes a děkovala Bohu za milos-
ti, kterými mě obdařil. Když mou samo-
tu přerušil hlas některé mé sestry a volal

mě, abych se vrátila domů a abych si po-
hovořila s tou či onou osobou, která mě
hledala, pocítovala jsem veliký smutek
a utěšila jsem se z něho jen tak, že jsem
to Bohu nabídla jako oběť.

Jednoho dne si přišli s námi promlu-
vit tři pánové. Po velmi nepříjemném vý-
slechu nás opustili se slovy: „Rozhodně-
te se a řekněte to tajemství, jinak je pan
správce připraven, že skoncuje s vaši-
mi životy.“ Hyacinta na to s rozzářenou
tváří odpověděla: „Jaké štěstí! Tolik mi-
luji našeho Pána a Naši Paní! Takhle je
aspoň brzo uvidíme!“ Opravdu se však
šířily zprávy, že nás správce hodlá zabít.
Proto jedna z mých tet, provdaná do Ca-
sais, k nám přišla s úmyslem odvést nás
s sebou. Ale její záměr se neuskutečnil,
protože jsme nechtěli odejít; odpověděli
jsme jí: „Co na tom záleží, zabíjí-li nás!
Půjdeme do nebe!“

Sluneční zárazek

Takto jsme dospěli až k 13. září...

Ve chvíli, kdy se přiblížila hodina, šla
jsem s Hyacintou a Františkem nahoru
středem davu lidí, který nám dovozoval
postupovat jen s námahou. Silnice byly
plné lidí.⁽¹⁾ Všichni nás chtěli vidět a chtěli
s námi mluvit. Nebylo zde žádného lid-
ského ohledu. Četné osoby – a byly mezi
nimi i vysoce postavené dámy a pánové –
když se jim podařilo prorazit davem, kte-
rý se kolem nás tísnil, poklekly před námi
a na kolenu nás prosily, abychom jejich
prosby přednesli Svaté Panně. Jiní, kteří
se k nám nemohli dostat, zdaleka volali:
„Pro lásku Boží, poproste Naši Paní, aby
uzdravila mého syna, který je ochrnutý!“
– „Nechť uzdraví mého, který je slepý!“
– „Mého, který je hluchý!“ – „Nechť mi
dovede zpět mého syna, mého manžela,
který je ve válce!“ – „Nechť obrátí hříš-
níka!“ – „Nechť mi vrátí zdraví, mám tu-
berkulózu!“ atd.

Objevila se zde všechna bída ubohé-
ho lidstva. Někteří volali i shora ze stro-
mů a zdí, kam vylezli, aby nás viděli, jak
půjdeme kolem. Postupovali jsme vpřed,

jedněm odpovídající ano, druhým podávající ruce, abychom jim pomohli povstat, jen díky několika pánům, kteří nám uprostřed davu klestili uličku.

Když nyní čtu v Novém zákoně úchvatné scény z cest našeho Pána napříč Palestinou, vzpomínám si na ony neudržované silničky z Aljustrelu do Fatimy a na Cova da Iria, na kterých mi náš Pán umožnil chodit ještě jako dítěti, a děkuji Bohu, nabízejíc mu víru našeho dobrého portugalského lidu. A myslím si: Když tito lidé tak pokorně poklekli před pouhými třemi ubohými dětmi, a to jedině proto, že jim Bůh ve svém slitování přisoudil milost, aby mluvily s Matkou Boží, co by teprve učinili, kdyby se octli tváří v tvář samotnému Ježíši Kristu?

Konečně jsme přišli na Cova da Iria a před dubem jsme se začali s lidem modlit růženec. Brzo poté jsme spatřili záblesk světla a pak nad dubem Naši Paní. Řekla nám: „Pokračujte v modlitbě růžence, abyste obdrželi konec války. V říjnu přijde také náš Pán, Bolestná Matka, Panna Maria Karmelská a svatý Josef s Božským Dítětem a požehnají světu. Bůh je s vašimi oběťmi spokojen; nechce však, abyste s provazem i spali. Noste ho jen za dne.“

„Prosili mě,“ řekla jsem, „abych vás žádala o mnoho věcí: o uzdravení mnoha nemocných, jednoho hluchoněmého.“

„Ano, některé z nich uzdravím. Některé však ne. V říjnu učiním zázrak, aby všichni uvěřili.“

A pak se začala vznášet ve vzduchu a zmizela jako obvykle.

Mezitím se moje matka utěšovala naději, že se onoho 13. září věci vyjasní. Ale protože dobrý Bůh, snad aby nám dal příležitost, abychom mu nabídli ještě další oběť, nedovolil, aby se onoho dne objevil nějaký paprsek jeho slávy, moje matka opět upadla do beznaděje a doma začalo pronásledování nanovo. Je pravda, že matka měla dost důvodů k zármutku: Vedle úplné ztráty Cova da Iria, která sloužila našemu stádu jako dobrá pastvina, to bylo i téměř naprosté přesvědčení, že tyto události jsou, jak ona říkala, pouhými preludy a fantaziemi utkanými v dětských představách. Jedna z mých sester nedělala téměř nic jiného, než že pro mne chodila a zaujímala moje místo při hlídání stáda, abych mohla jít odpovídat osobám, které mě chtěly vidět a mluvit se mnou. Pro zá-

možnou rodinu by taková ztráta času nebyla ničím. Ale pro nás, kteří jsme museli žít z vlastní práce, to bylo něco vážného. Toto také bylo důvodem, že matka byla po určitém čase nucena naše stádo prodat. Pro obživu naší rodiny to však nebyla právě malá ztráta. Za to všechno jsem byla zodpovědná já a v kritických chvílích mi to také bylo vmeteno do tváře. Doufám, že dobrý Bůh přijal všechny tyto oběti, neboť jsem mu je vždycky nabízela s uspokojením, že jsem se mohla pro něho a za hříšníky obětovat. Na druhé straně matka všechno snášela s trpělivostí a hrdinnou odevzdaností. Jestliže mě kárala a trestala, bylo to proto, že si o mně myslela, že jsem lhářka. Častokrát, když docela podlelehla zármutku, který jí náš Pán zasílal, říkala: „Copak to všechno není trestem, který mi Bůh ukládá za mé hříchy? Je-li tomu tak, nechť je Bůh pochválen!“

A teď už jsme měli 13. říjen.

Rozkřiklo se, že úřady rozhodly, aby ve chvíli zjevení byla před námi odpálena puma. Necítila jsem se tím vůbec poděšena, a když jsem o tom hovořila se svými příbuznými, řekli jsme si: „Jaké by to bylo štěstí, kdyby nám byla dána taková milost a my odtud mohli vystoupit na nebe spolu s Naši Paní!“ Nicméně moji rodiče se vyděsili a poprvé mě chtěli doprovázet. Říkali: „Zemře-li naše dcera, chceme zemřít po jejím boku.“ Otec mě vedl za ruku až k místu zjevení. Ale od okamžiku zjevení jsem ho už nespatriila, až opět večer v kruhu naší rodiny, po svém návratu.

*„Modlete se, hodně se modlete
a činite oběti za hříšníky!
Neboť mnoho duší jde do pekla,
protože není nikoho,
kdo by se za ně obětoval a modlil.“*

Odešli jsme z domu brzy ráno, protože jsme předpokládali, že cesta bude trvat dlouho. Byly tam davy lidí. Lilo jako z konve. Moje matka se bála, že to je poslední den mého života, a se srdcem rozervaným úzkostí z toho, co se možná přihodí, mě chtěla také doprovázet.

Po cestě se opakovaly scény z předchozího měsíce, početnější a dojemnější. Ani bláto cesty nezabránilo lidem, aby s pokorným a prosebným vzezřením nepadali na kolena.

Když jsme přišli na Cova da Iria před onen dub, požádala jsem, nutkána vnitřním hnutím, aby dav zavřel deštníky a modlil se růženec. Brzo nato jsme uviděli záblesk světla a pak nad oním dubem Naši Paní.

„Co si ode mne přejete?“ tázala jsem se.

„Chci ti říci, aby zde byla na mou počest postavena kaple. Jsem Růžencová Panna Maria. Denně se modlete růženec. Válka už skončí a vojáci se brzy vrátí domů.“

„Ráda bych vás požádala o mnoho věcí: o uzdravení mnoha nemocných, o obrácení hříšníků atd.“

„Některé vyslyším, jiné ne. Je třeba, aby se napravili, aby prosili o odpuštění svých hříchů.“

Naše Paní pak zesmutněla: „Ať už neurážejí Boha, našeho Pána, neboť už je urážen přespříliš!“

Načež rozevřela ruce a vztáhla je ke slunci. A zatímco se vznášela, odlesk jejího vlastního světla směřoval ke slunci.

Zde je důvod, proč jsem vykřikla, aby pohleděli na slunce. Neměla jsem v úmyslu upoutat pozornost lidí oním směrem. Ani jsem si totiž jejich přítomnost neuvědomovala. Pouze jsem byla unesena jakýmsi vnitřním pohybem, který mě k tomu pobízel.

Jakmile Naše Paní zmizela v nesmírnosti oblohy, spatřili jsme vedle slunce svatého Josefa s Božským Dítětem a Naši Paní oděnou v bílém a s modrým pláštěm. Svatý Josef a Božské Dítě jako by žehnali světu posunkou rukou ve tvaru kříže. Za chvíli se toto zjevení rozplynulo a já jsem spatřila našeho Pána a Naši Paní v podobě Bolestné Panny Marie, jak mě ihned napadlo. Náš Pán žehnal světu stejným způsobem, jako to předtím učinil svatý Josef. Toto zjevení zmizelo a zdálo se mi, že ještě vidím Naši Paní v podobě Panny Marie Karmelské.

(Pokračování)

Z knihy František Press:

Děvečky Boží.

Mariánské nakladatelství, Brno 1992

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Odhaduje se, že v ten den bylo na Cova da Iria přítomno 25 000 lidí.

Suma o darech svatého Josefa (72)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XV:

Dar blahoslavenství tichosti

Mnoha důvody můžeme dokázat, že Josef co nejvznešeněji zářil darem blahoslavenství tichosti. Nejprve tak můžeme činit vyloučením opačných vlastností v podmětu. Nakolik je totiž někdo vzdálen od viny, natolik mu Bůh vlévá tichost. Avšak Josef byl nejvš vzdálený od osobní viny. Byl tudíž co nejjasněji naplněn blahoslavenstvím tichosti.

Zadruhé tak můžeme činit na základě účinku. Je však trojí účinek tichosti. První účinek je vzhledem k těm, kdo vlastní tichost. O něm Glosa, když komentuje Matouše 5,5: „Blahoslavení tiší“, praví: „Tiší jsou ti, kdo ovládají zlé mravy.“ Druhý účinek je vzhledem k bližnímu. Glosa o něm říká tamtéž: „Tichý ani nehněvá druhé, ani

se nehněvá, ani neškodí, ani o poškozování neuvažuje.“ Třetí účinek je vzhledem k Bohu, kdy tichý trpělivě snáší těžkosti a námahy, jež na něho Bůh sesílá, aby se zalíbil Boží vůli. Proto Glosa tamtéž praví: „Tichý je ten, kdo se nenechá ovládnout záští či hněvem, ale vše snáší s vyrovnaností.“ Na první účinek ukazuje Josefova svatost, na druhý účinek jeho chování mezi Egypťany po sedm let a na třetí účinek to, jak pro Krista podnikal dlouhé a tvrdé cesty a snášel utrpení. Byl tedy nejvš tichý.

Zatřetí nám o tom poskytuje jasné světlé Josefovo poslání. Byl totiž Bohem vyvolen k tomu, aby byl mužem nejtiší Panny, o níž církev zpívá v hymnu: „Panno jedinečná, mezi všemi tichá.“⁽¹⁾ Proto i on byl nejtiší. Dokazuje se to následovně: Rovnost mravů náleží k pojmu manželství, které má všechny potřebné dokonalosti, a takovým bylo určitě manželství Josefa a svatě Panny.

Konečně Mojžíš, patriarcha Josef a David byli nejvš tiší. O Mojžíšovi čteme totiž v 12. kapitole knihy Numeri (v. 3): „Mojžíš byl muž velmi tichý, tiší nežli všichni lidé na světě.“ Avšak Josef uzavírá období starozákonních Otců. Byl tudíž nejtiší.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Jedná se o známý hymnus *Ave, maris stella* („Zdrávas, hvězdo mořská“), který se zpívá o nešporách svátků Panny Marie. Citovaný úryvek z tohoto hymnu je v latinském originále následující: „Virgo singularis, inter omnes mitis.“ V českém volném překladu, který se užívá při současném liturgickém slavení, zní: „Panno požehnaná, milosti jsi schrána.“ [pozn. překl.]

Papež František: Žádný vědecký cíl neospravedlňuje ničení lidských embryí

Páldruhého tisíce pacientů s Huntingtonovou chorobou a jejich rodinní příslušníci, ale také zdravotnický personál a vědci zaplnili 18. května aulu Pavla VI., aby se setkali s papežem Františkem. O audienci požádalo výzkumné a lékařské pracoviště nemocnice sv. Pia z Pietrelciny z jihoitalského San Giovanni Rotondo, která je majetkem Svatého stolce. Svatý otec však prostřednictvím svého publika zároveň pozdravil „všechny lidi, kteří na svém těle nesou znamení této nemoci, stejně jako všechny, kteří trpí takzvanými vzácnými onemocněními“. Huntingtonova choroba (nazvaná podle lékaře George Huntingtona, který ji roku 1872 poprvé popsal) je neurodegenerativní genetické onemocnění, které je dosud nevyléčitelné. O to větší důležitosti tak nabývá pacientova rodina, zdravotnická péče a síť podpůrných organizací.

Papež v úvodu své promluvy připomněl, že nemocní Huntingtonovou chorobou po dlouhý čas trpěli neporozuměním, opuštěností a izolací, ne-li naprostým vyřazováním.

„Dnes jsme ale zde, abychom sami sobě a celému světu řekli: Již nikdy ve skrytu. To

není slogan, nýbrž úsilí, do kterého se všichni máme zapojit. Síla a přesvědčivost těchto slov pocházejí z Ježíšova učení. Během svého poslání se Ježíš setkal s mnoha nemocnými, bral na sebe jejich utrpení, strhával zdi stigmatizace a marginalizace, které mnohým z nich bránily ve vnímání úcty a lásky. Pro Ježíše nebyla nemoc nikdy překážkou k setkání s člověkem, ba právě naopak. Naučil nás, že člověk má vždy cenu a důstojnost, kterou nic a nikdo nevymaže, včetně nemoci. Slabost není nic zlého a v nemoci, která je výrazem slabosti, nesmíme a nemůžeme zapomínat, že v Božích očích je trvale naše hodnota nevyčísitelná.“

Rovněž nemoc se totiž může stát příležitostí k setkání, sdílení a solidaritě – právě toto vědomí naplňovalo nemocné, kteří potkali Ježíše. Vnímali, že jim někdo naslouchá, ctí a miluje je. Proto se také dnešní nemocní nemají podvolovat osamělosti, cítit se jako přítěž a volit útěk. V Božích očích a v očích církve jsou vzácní, jak ujišťoval papež František, který se poté obrátil k rodinám pacientů.

„Také vás povzbuzuji, abyste se necítili sami a nepodléhali pokušení studu a viny. Rodina je privilegovaným prostorem živo-

ta a důstojnosti. Můžete přispět k vytváření oné solidární a pomocné sítě, kterou může poskytnout pouze rodina a kterou je povolána naplňovat životem.“

Další papežova slova patřila zdravotnickému personálu a četným sdružením, která podporují nemocné s Huntingtonovou chorobou. Ocenil jejich službu a požehnal jejich práci ve společensko-zdravotnickém kontextu, který často nepřihlíží k lidské důstojnosti. Zásadní roli sehrávají rovněž podpůrné asociace, které se podle papeže mají stát hlasem nemocných, domáhajícím se náležitých práv. A konečně v závěru Petrův nástupce oslovil přítomné genetiky.

„Pokračujte ve svém úsilí pomoci prostředků, které nepřispívají k oné »kultuře odpisu«, která se někdy vkrádá také do vědeckého bádání. Některé proudy současného výzkumu totiž používají lidská embrya, čímž je nevyhnutelně ničí. Víme však, že žádný cíl, byť sám o sobě jakkoli ušlechtilý, jako je budoucí užitečnost pro vědu, člověka a společnost, nemůže ospravedlnit ničení lidských zárodků,“ zdůraznil papež František při audienci pro nemocné s Huntingtonovou chorobou.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 18. 5. 2017

Pondělí 19. 6. 2017

6:05 Poselství svatých: František z Assisi **6:15** Pro vita mundi (133. díl): Marie Urbánková **7:00** Česká věda **7:15** Outdoor Films s Richardem Konkolskim (2. díl): Kdo se bojí, nemá na moři co dělat **8:40** Zpravodajské Noeviny (874. díl): 15. 6. 2017 **9:00** Záliv svatých **10:05** Buon giorno s Františkem **11:10** Obnovitelné zdroje energie na Slovensku **11:40** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **11:45** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Semafor **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **13:20** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2016 [P] **14:10** Naše milosrdná Paní, Matka kubánského lidu **14:45** Ars Vaticana (26. díl) **14:55** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Feminismus a genderové teorie **16:00** V souvislostech (190. díl) **16:20** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **16:50** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **17:05** Svatý Jan Neumann **18:05** Můj chrám: Leoš Ryška, ředitel TV Noe, a kostel sv. Marka v Ostravě – Heřmanicích [P] **18:25** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Jak se ztratili **18:45** Radost – Sestra Lucia **19:00** Vatican magazine (915. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:35** Vezmi a čti: Červen 2017 [P] **20:00** Dům ze skla? (15. díl) [L] **21:05** ARTBITR – Kulturní magazín (41. díl) **21:15** Terra Santa news: 14. 6. 2017 **21:45** Jak potkávat svět (51. díl): S Růženu Děckou a jejími žáky **23:05** Chudoba – Sestra Rachel **23:25** Vatican magazine (915. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:00** Noční univerzita: P. ThLic. Marcel Puvák – Symboly a mše svatá (2. část) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 20. 6. 2017

6:05 Vyvolení: hudební taneční představení **7:35** Vatican magazine (915. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:05** Pod lampou **10:10** Neoblomný kardinál **11:05** V souvislostech (190. díl) **11:25** Poselství svatých: František z Assisi **11:40** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **11:45** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Jak se ztratili **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **12:50** Ars Vaticana (26. díl) **13:00** Muzikanti, hrajte **13:40** Kulatý stůl: Dobrovolnictví **15:15** Mezi pražci (59. díl): Červen 2017 **16:05** Skryté poklady: Milan **16:35** Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **16:55** Popelka Nazaretská **17:40** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů **18:00** Cirkus Noeland (10. díl): Roberto, Kekulín a žirafa **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Kouzelná slůvka **18:40** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:45** Animované biblické příběhy: Beránek Boží **19:15** Charita Veselí nad Moravou **19:30** Zpravodajské Noeviny (875. díl): 20. 6. 2017 [P] **20:00** Missio magazín: Červen 2017 [P] **21:05** Vezmi a čti: Červen 2017 **21:20** Řeckokatolický magazín (115. díl) [P] **21:35** Zpravodajské Noeviny (875. díl): 20. 6. 2017 **22:00** Post Scriptum **22:10** Cvrlíkání (53. díl): David Stypka & Bandjeez **23:20** Terra Santa news: 14. 6. 2017 **23:45** Buon giorno s Františkem **0:45** Víra do kapsy: Eucharistie **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 21. 6. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (875. díl): 20. 6. 2017 **6:25** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Feminismus a genderové teorie **7:30** Vatican magazine (915. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:00** Bez tebe to nejde **9:05** Rwanda – Smiření **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **11:30** Ars Vaticana (26. díl) **11:45** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Kouzelná slůvka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poselství svatých: František z Assisi **13:00** Můj chrám: Leoš Ryška, ředitel TV Noe, a kostel sv. Marka

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

v Ostravě-Heřmanicích **13:20** ARTBITR – Kulturní magazín (41. díl) **13:30** Outdoor Films s Milanem Daňkem (36. díl): Natáčení v opravdové divočině **15:10** Arménie – Víra hory přenáší **15:40** Zpravodajské Noeviny (875. díl): 20. 6. 2017 **16:05** Cvrlíkání (53. díl): David Stypka & Bandjeez **17:15** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **17:45** Od nyníška po tvém **18:00** Ve službě Šuárů **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Proč se mýt? **18:40** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:45** Dopisy z rovníku **19:30** Terra Santa news: 21. 6. 2017 [P] **20:00** Večer chval (62. díl): Chapela [L] **21:20** BET LECEM – vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů – kastelán hradu Karlštejn **21:35** Noční univerzita: PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla **23:15** Vezmi a čti: Červen 2017 **23:30** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **0:05** Generální audience Svatého otce [P] **0:40** Žijeme mezi vámi **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 22. 6. 2017

6:05 Klapka s návraty (108. díl) **7:00** BET LECEM – vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů – kastelán hradu Karlštejn **7:15** 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské **8:10** Výpravy do divočin: Selmy hledají domov **9:40** Terra Santa news: 21. 6. 2017 **10:05** Kulatý stůl: Dobrovolnictví **11:40** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **11:45** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Proč se mýt? **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Vyvolení: hudební taneční představení **13:50** Generální audience Svatého otce **14:25** Muzikanti, hrajte **15:00** Cirkus Noeland (10. díl): Roberto, Kekulín a žirafa **15:40** Řeckokatolický magazín (115. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny (875. díl): 20. 6. 2017 **16:25** Neoblomný kardinál **17:20** Vatican magazine (915. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:00** Animované biblické příběhy: Beránek Boží **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Včera není dnes **18:40** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:50** Ars Vaticana (27. díl) **19:00** Večeře u Slováků: 12. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (876. díl): 22. 6. 2017 [P] **20:00** U VÁS aneb Festivalové kukátko (17. díl) [L] **21:05** Putování po evropských klášterech: Karmelitky – Vogelenzang – Sny o novém začátku **21:35** Zpravodajské Noeviny (876. díl): 22. 6. 2017 **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny (876. díl): 22. 6. 2017 **0:25** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 23. 6. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (876. díl): 22. 6. 2017 **6:30** Můj chrám: Leoš Ryška, ředitel TV Noe, a kostel sv. Marka v Ostravě-Heřmanicích **6:45** Bulharsko – Život ve skrytosti **7:35** S NOACHem po Izraeli **8:05** Noční univerzita: PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla **9:40** Vezmi a čti: Červen 2017 **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (41. díl) **10:10** Dům ze skla? (15. díl) **11:15** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **11:40** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **11:45** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Včera není dnes **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** BET LECEM – vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů – kastelán hradu Karlštejn **13:05** Ars

Vaticana (27. díl) **13:20** Po volání: Se sestrami Congregatio Jesu ve Štětáni **14:25** Mezi pražci (59. díl): Červen 2017 **15:10** Hlubinami vesmíru s Mgr. Lenkou Soumarovou: Pozorování pro veřejnost **16:00** Zpravodajské Noeviny (876. díl): 22. 6. 2017 **16:25** Neoblomný kardinál **17:15** Missio magazín: Červen 2017 **18:25** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Léky nejsou bombóny [P] **18:45** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **19:15** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2016 **20:00** Putování po evropských klášterech: Karmelitky – Vogelenzang – Sny o novém začátku **20:30** Slavnostní zahájení MFF Strážnice 2017 [L] **21:00** Z krajín za obzorem: MFF Strážnice 2017 [L] **22:40** Opřu se o florbalovou hůl **23:00** Ale on není bílý **23:35** Večeře u Slováků: 12. neděle v mezidobí **0:05** Kulatý stůl: Křesťanství v 90 minutách **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 24. 6. 2017

6:05 Řeckokatolický magazín (115. díl) **6:20** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **7:25** BET LECEM – vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů – kastelán hradu Karlštejn **7:40** Poselství svatých: František z Assisi **7:50** Vatican magazine (915. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:25** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **8:30** Cirkus Noeland (10. díl): Roberto, Kekulín a žirafa **9:00** Animované biblické příběhy: Beránek Boží **9:35** Můj chrám: Leoš Ryška, ředitel TV Noe, a kostel sv. Marka v Ostravě-Heřmanicích **9:50** Historie sklářství v Karlovině **10:15** Missio magazín: Červen 2017 **11:20** Terra Santa news: 21. 6. 2017 **11:40** Vezmi a čti: Červen 2017 **12:00** Angelus Domini **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Pod lampou **14:30** Finále soutěže o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku z MFF Strážnice 2017 [L] **17:30** Večeře u Slováků: 12. neděle v mezidobí **18:00** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **18:25** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmuřo: Léky nejsou bombóny **18:40** Zpravodajské Noeviny (876. díl): 22. 6. 2017 **19:00** Muzikanti, hrajte **19:30** V souvislostech (191. díl) [P] **20:00** Slovanský Velehrad **20:30** Links, rechts, Krejčí, švec: MFF Strážnice 2017 [L] **22:10** V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčálka **22:25** Goidič – láska nade všecko **23:35** Léčit zlo láskou **0:05** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Feminismus a genderové teorie **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 25. 6. 2017

6:15 Ars Vaticana (27. díl) **6:25** Kulatý stůl: Nemoci duše II. Schizofrenie. **8:00** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **8:30** Řeckokatolický magazín (115. díl) **8:45** U VÁS aneb Festivalové kukátko (17. díl) **9:50** Večeře u Slováků: 12. neděle v mezidobí **10:30** Primiční mše svatá P. Petra Dombeka v Bělé [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (191. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:20** Slovanský Velehrad **13:45** Muzikanti, hrajte [P] **14:15** Noční univerzita: PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla **15:55** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **16:55** Dům ze skla? (15. díl) **17:55** Sedmihlásky (96. díl): Měl sedláček jednu slépku **18:00** Cirkus Noeland (11. díl): Roberto, Kekulín a jarní úklid **18:30** Animované biblické příběhy: Ježíš žije! **19:00** BET LECEM – vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů – kastelán hradu Karlštejn **19:15** Víra do kapsy: Eucharistie **19:30** Exit 316 (1. díl): Jiná dimenze [P] **20:00** Život se nemá promarnit [P] **21:00** V souvislostech (191. díl) **21:20** Missio magazín: Červen 2017 **22:25** Ondřej Havelka a jeho Melody Makers v GONGU **23:20** Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:45** Ars Vaticana (27. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 19. 6. o 17:30 hod.: Doma je doma (Kresťanské romány nielen pre ženy)

Fenoménom posledných rokov sú romány s kresťanským pozadím alebo biblickým posolstvom. Tie pre ženy často obsahujú aj romantický prvok. Prečo ženy vyhľadávajú tento druh literatúry, čo im môže ponúknuť a v čom je alternatívou v relácii Doma je doma. Moderuje Jana Trávníčková.

Utorok 20. 6. o 16:00 hod.: Deväť dní v kóme / Príbehy písané životom (dokument)

Ludek rozpráva svoj príbeh o tom, ako sa snažil zmieriť so životom, keď jeho manželka po vážnom úraze s 2% šancou na prežitie upadla do kómy.

Streda 21. 6. o 21:55 hod.: Slovo v obraze (Kristus Velkňaz)

Maliar inšpirovaný Svätým písmom, kontemplatívna sestra a jej čistá poézia, zamyslenia benediktínskeho mnicha zo Sampora... Ich objavovanie kresťanských mystérií liturgického roka sa chce stať modlitbou v každom divákovi.

Štvrtok 22. 6. o 20:20 hod.: Adorácia

Večerná modlitba pred Najsvätejšou sviatosťou, priamy prenos z kaplnky TV LUX.

Piatok 23. 6. o 17:30 hod.: Moje Kysuce (dokument)

Dokumentárny film o významnej slovenskej ľudovej speváčke, Helene Záhradníkovej, ktorá sa zameriava na tvorbu z Kysúc.

Sobota 24. 6. o 20:30 hod.: October Baby (film)

Príbeh o jedinečnosti ľudského života a sile odpustenia. Hannah vo svojich 19 rokoch zisťuje, že bola adoptovaná po tom, čo prežila umelý potrat.

Nedeľa 25. 6. o 20:25 hod.: Duchovná poradňa (o. Ján Buc, téma: Pravda o sexualite II.)

Zaujímá vás duchovný život a pritom máte otázky, na ktoré sa vám zatiaľ nepodarilo nájsť odpovede? Otec Michal Zamkovský a otec Ján Buc prinášajú odpovede na vaše otázky i pochybnosti.

Matices vatokopečká spolu s Maticemi svatohostýnskou a velehradskou vás **od 30. 6. do 4. 7. 2017** zvou na **PĚŠÍ POUTĚ PO CYRILEMETODĚJSKÉ POUTNÍ STEZCE ZE SVATÉHO KOPEČKU PŘES SVATÝ HOSTÝN NA VELEHRAD** (dříve Moravská Compostela). Vyjdeme spolu ze Svatého Kopečku v pátek 30. 6. v 6 hodin. Poutí ukončíme mší svatou na Velehradě v úterý 4. 7. v 16 hodin. Více informací o pouti a o jejím programu na www.maticesvatokopecka.cz. **Příhlášky do 15. 6. 2017** na e-mail vmikolajova@gmail.com nebo na tel. 774 688 039.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
17. – 24. ČERVNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 6.		PO 19. 6.		ÚT 20. 6.		ST 21. 6.		ČT 22. 6.		PÁ 23. 6.		SO 24. 6.			
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1754	1975	1091	1214	772	870	1396	1570		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1755	1975	1091	1214	772	870	1396	1570		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	773	871	1397	1570		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	813	914	813	914		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1756	1977	1095	1218	773	871	1397	1571		
Antifona k Zach. kantiku	699	789	1276	1564	1065	1186	1780	2001	1095	1218	774	872	1397	1571		
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1757	1977	1095	1219	774	872	1398	1571		
Závěrečná modlitba	700	790	1276	1564	1065	1187	1392	1565	1393	1567	774	873	1398	1572		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1264	1402	1264	1402		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	775	873	1398	1572		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1265	1403	1265	1403		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	775	873	1399	1572		
Závěrečná modlitba	700	790	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	774	873	1398	1572		
Nešpory:																
	SO 17. 6.															
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1760	1981	768	866	776	874	1400	1573
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	769	866	776	875	1400	1574
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	769	867	776	875	1761	1982
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1763	1983	771	869	778	877	1400	1574
Ant. ke kant. P. M.	699	789	700	790	1059	1180	1074	1196	1780	2001	771	869	779	877	1401	1575
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1764	1984	771	869	779	877	1401	1575
Záv. modlitba	700	790	700	790	1276	1564	1075	1196	1392	1565	774	870	774	873	1398	1572
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379	1242	1379

Liturgická čtení
Neděle 18. 6. – 11. neděle v mezidobí

1. čt.: Ex 19,2–6a
Ž 100(99),2.3.5
Odp.: 3c (*Jsmo jeho lid a stádece jeho pastvy.*)
2. čt.: Řím 5,6–11
Ev.: Mt 9,36–10,8

Pondělí 19. 6. – nezávazná památka sv. Jana Nepomuckého Neumanna nebo sv. Romualda (v českobudějovické diecézi: památka sv. Jana Nepomuckého Neumanna)

1. čt.: 2 Kor 6,1–10
Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4
Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)
Ev.: Mt 5,38–42

Úterý 20. 6. – ferie

1. čt.: 2 Kor 8,1–9
Ž 146(145),2.5–6.7.8–9a
Odp.: 1b (*Duše má, chval Hospodina! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 5,43–48

Středa 21. 6. – památka sv. Aloise Gonzagy

1. čt.: 2 Kor 9,6–11
Ž 112(111),1–2.3–4.9
Odp.: 1a (*Blaze muži, který se bojí Hospodina.*)
Ev.: Mt 6,1–6.16–18

Čtvrtek 22. 6. – nezávazná památka sv. Paulína Nolánského nebo sv. Jana Fishera a Tomáše Mora

1. čt.: 2 Kor 11,1–11
Ž 111(110),1–2.3–4.7–8
Odp.: srv. 7a (*Skutky tvých rukou, Pane, jsou věrné a spravedlivé. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 6,7–15

Pátek 23. 6. – slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

1. čt.: Dt 7,6–11
Ž 103(102),1–2.3–4.6–7.8+10
Odp.: 17a (*Hospodinova láska od věků pro ty, kdo se ho bojí.*)
2. čt.: 1 Jan 4,7–16
Ev.: Mt 11,25–30

Sobota 24. 6. – slavnost Narození sv. Jana Křtitele

1. čt.: Iz 49,1–6
Ž 139(138),1–3.13–14ab.14c–15
Odp.: 14a (*Chválím tě, že jsem vznikl tak podivuhodně.*)
2. čt.: Sk 13,22–26
Ev.: Lk 1,57–66.80

Z HISTORIE

PÁNBIČKÁŘI • ODKUD SE VZAL POLSKÝ KATOLICISMUS?

Krzysztof Koehler, Michał Łuczewski, Paweł Milcarek, Paweł Rojek • Eds. Maciej Ruczaj, Lukáš Skraba • Přeložili Josef Mlejnek, Lukáš Skraba, Martin Veselka, Lucie Zakopalová
• *Odpovědná redaktorka Lenka Váchová*

Když se řekne Polsko, první asociací českého čtenáře je katolicismus. Jak a kdy došlo k tak úzkému propojení národa a náboženství? Odpověď se pokouší najít tato kniha. Nespokojuje se přitom s jednoduchými stereotypy. Čtveřice renomovaných autorů zkoumá tento fenomén z historické, sociologické a filosofické perspektivy. Neopomíná zásadní historické milníky tisíciletého vývoje křesťanství v Polsku, hlavní pozornost však překvapivě věnuje moderním idejím a relativně nedávným společensko-politickým fenoménům, které tvoří současnou podobu polské kultury a národní identity.

*Centrum pro studium demokracie a kultury a Oásovek Myšlí
Politycznej ve spolupráci s Polským institutem v Praze
Brož., 142x201 mm, 192 stran, 198 Kč*

FLORIÁN BAUCKE SJ (1719-1779) • OBRAZY ZE STARÉ INDIÁNSKÉ MISIE V PARAGUAYI

Augustin Bringmann • Z němčiny přeložil Josef Koláček • Odpovědný redaktor Michal Altrichter

Florián Baucke (1719-1779), psáno též Paucke, vstoupil k jezuitům v Brně a studoval v klementinské koleji v Praze. Vyučoval na jezuitských kolejích ve Vratislavi a Nise. Roku 1748 byl vyslán přes Lisabon do španělských zámořských misí

(provincie Paraguay); v letech 1748-1766 působil mezi indiány - Mokobity. Po odchodu jezuitů ze španělských kolonií přebýval ve Znojmě a posléze v Jindřichově Hradci, kde také zemřel. Bringmannův text věcně zprostředkovává Bauckeho osobní vzpomínky.
Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., 145x202 mm, 156 stran, 150 Kč

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

KDYŽ JEŠTĚ CHODIL PÁN JEŽÍŠ S PETREM PO SVĚTĚ

Převyprávěl Tomáš Vondrovic • Ilustrovala Markéta Vydrová • Redakce textu Viola Somogyi

České lidové pohádky plné humoru a poezie vyprávějí o tom, jak vznikly houby, včely nebo svatojánské mušky - ale třeba i tom, jak svatý Petr místo Pána Boha pásl husy; a ještě mnoho dalších podivuhodných příběhů, prosycených prostou vírou, něhou a laskavou moudrostí. Vhodné pro děti od 8 let.

Stanislav Juhaňák - TRITON • Váz., 185x185 mm, 72 stran, 199 Kč

YOUCAT • KATECHISMUS KATOLICKÉ CÍRKVE PRO MLADÉ

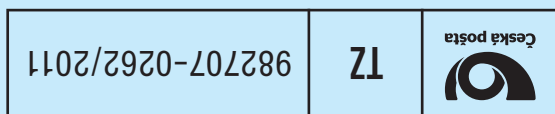
Předmluva Benedikt XVI. • Z němčiny přeložila Jindra Hubková • Ilustrace Alexander von Lengerke • Odpovědní redaktori Ivana Trefná a Jaroslav Schrötter

Katechismus pro mladé zprostředkovává souhrn katolické víry, tak jak byla předložena *Katechismem katolické církve* (KKC) z roku 1997, ovšem jazykem přiměřeným mladému člověku, nemá v úmyslu a ani se nesnaží bezpodmínečně vyčerpat všechny jeho obsahy. Vyšlo s církevním schválením.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 125x205 mm, křídový papír, 304 stran, 290 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1